

الباب الثاني و العشر من الواحد الثامن في احكام محل الضرب.

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الثاني و العشر من الواحد الثامن في احكام محل الضرب.

ملخص اين باب آنکه هر کس بوده باشد در آن ارض يا در حول آن بشصت و شش فرسخ اگر بگذرد از عمر آن بيست و نه سال بر او است که وارد شود در آن محل در هر سنه يکمرتبه و نوزده روز بر آن ارض باشد تخليص نمايد خود را و در آن محل پنج رکعت نماز امر شده و هر کس استطاعت ندارد در بيت خود چنين عمل ميکند و عفو شده بر سکان غير اين حد و اگر نشده بود که ميتوانست از امر الله منحرف گردد بين فضل حق را و مشاهده کن حد خلق را

خدا دانا است که در اين سبيل چقدرها صرف شود و آن روزيک نفر نبود که يک قدم از براي خدا بر دارد و همين قسم در ظهور مبتلا خواهيد بود کل عمل ميکنيد ولي از مبدأ امر محتجب و کل از براي او ساجد هستيد ولي از نفس او محتجب

و اگر بر احتجاب راضي ميشديد اين حدودات بر کل جاري نميشد حال يکي محتجب ميشود و کل خلق باو محدود بحدود الهي ميگردند

و اگر در يوم ظهور ”من يظهره الله“ همت کنيد بر ايمان بخدا که ايمان باو است و اطاعت او که اطاعت خدا است و محبت خدا که محبت او است و رضاي او که رضاي خدا است امری نازل نميشود که کل تا يوم

ORIGINAL

AUDIO

قیامت باون حکم کرده شوید این است قدرت الهی بر ما یشاء و مشیت قاهره او بر ما یرید لعل در یوم قیامت مراقب خود باشید که محتجین این ظهور را رد نکرده و خود از آنها محتجب تر شوی مثل آنکه امروز محتجین از رسول خدا را رد میکنند و خود محتجب تر شده اید

ولتتقن الله حق تقاته ان لا ترضن لاحد دون ما ترضن لانفسکم لعلکم یوم القيمة علی الله لا تحکمون.

